

Rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 14. 11. 1958, sp. zn. 21 Co 832/58

Číslo: 8/1959

Právní věta:

Podmínky předběžného opatření podle § 219 o. s. ř.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 14.11.1958

Spisová značka: 21 Co 832/58

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Předběžné opatření, Řízení

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud civilní v Praze nařídil usnesením předběžné opatření zákazem výplaty pojistné částky z pojistky uzavřené při Státní pojišťovně v Praze. Rozhodnutí vydal soudce jediný k návrhu žalobkyně, která se na žalovaném dožadovala zaplacení částky 16.423,36 Kčs z důvodů, že tuto částku vynaložila za žalovaného na výživu dětí. Návrh byl odůvodněn tvrzením, že je tu nebezpečí a obava, že odpůrce zužije sám pro sebe zděděnou polovinu hodnoty pojistky, a že vydobytí nároku žalobou uplatňovaného bude tak ohroženo, ztíženo, ba i znemožněno.

Krajský soud zrušil usnesení soudu první stolice.

Odůvodnění:

Předběžné opatření je podle § 219 o. s. ř. přípustné, je-li obava, že by jinak byl výkon soudního rozhodnutí ohrožen.

Poněvadž zásada materiální pravdy, zdůrazněná zejména v § 1 odst. 2 a § 159 o. s. ř., platí i pro předběžné opatření, lze takové opatření nařídít jen tehdy, jestliže podmínky takového opatření jsou náležitě osvědčeny. To platí jak pokud jde o existenci vymáhaného nároku, jehož vymožení má být zajištěno, tak o ohrožení výkonu soudního rozhodnutí, které má být vydáno. Účel předběžného opatření ovšem vyžaduje, aby potřebná zjištění provedl soud způsobem co nejrychlejším a nejjednodušším.

Lidový soud se spokojil pouhým tvrzením žalující strany, které krom toho je zcela povšechné a

nekonkrétní, pokud jde o ohrožení vydoby­tí vymáhaného nároku. Soud se měl především pokusit o odstranění vad návrhu, nedovolujících jeho věcné rozhodnutí podle § 45 o. s. ř. pak provést případně nutná šetření, a to ukáže-li e tohoto i po slyšení účastníků, nebo některého z nich vzhledem k tomu, že povaha věci to nevyklučuje a bylo by to patrně i účelné (§ 223 o. s. ř.).

Soud však pochybil i v tom, že o návrhu rozhodl soudce jediný, ačkoli tak měl podle § 221 o. s. ř. učinit senát vzhledem k tomu, že řízení ve věci samé, tj. o nároku na zaplacení částky 16.523,36 Kčs bylo již zahájeno.

Bylo proto k důvodné stížnosti rozhodnutí soudu první stolice zrušeno podle § 186 odst. 2 a § 196 o. s. ř. a na soudu první stolice bude, aby řídě se shora uvedenými pokyny o návrhu znovu rozhodl.